

Αἱ διάφοροι ἀρχαί λαμβάνουν ἐπίσης μέρος εἰς τὴν φωταψίαν. Ὅταν οἱ ὑπάλλληλοι ἐξέρχονται εἰς τὰς ὁδοὺς τὴν νύκτα συνοδεύονται πάντοτε ὑπὸ φανῶν ἐφ' ὧν ἀναγράφονται δι' ἐρυθρῶν σημείων τὸ ὄνομα καὶ οἱ τίτλοι αὐτῶν. Τὴν κυρίαν δὲ ἐσπέραν τῆς ἑορτῆς, οἱ φανοὶ οὗτοι κρέμονται ἐξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ ὑπάλλληλου, ὡς τόσα ἐπισκεπτήρια δι' ὧν εὔχεται καὶ τοῦ χρόνου» εἰς τὸν λαόν.

Ἐννοεῖται τέλος ὅτι καὶ οἱ μικροί, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀληθῆς χαρὰ, δὲν ἀποκλείονται τῆς ἑορτῆς. Ἐλήφθη καὶ περὶ αὐτῶν πρόνοια. Διὰ τὰ παιδιὰ κατασκευάζονται ἰδιαιτέρως ποικίλοι χάρτινοι φανοὶ παριστῶντες πορτοκάλια κυρίως καὶ ἐν γένει ὀπωρικά, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ταῦτα εἰσάγουν μίαν κηρίνην λαμπάδα καὶ τοὺς περιφέρουν ἔπειτα, πολυχρόμους καὶ λάμποντας διαφοροτρόπως.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ, δὲν ὑπάρχει γωνία, μέρος ῥῆ φωταγωγούμενον. Καὶ ἀν κατὰ τὴν νύκτα αὐτὴν ἦτο δυνατόν νὰ ἴδῃ τις, ἀφ' ὑψηλοῦ ἀεροστάτου, περιλαμβάνων αὐτὴν δι' ἐνὸς βλέμματος, ὄλην τὴν Κίναν, θὰ τὴν ἔβλεπεν ἴσως ὡς ἄλλον μικρὸν οὐρανὸν κάτω ἐπὶ τῆς γῆς, ἀστερόεντα, κατάφωτον ἀπὸ χιλιάδας ἑκατομμυρίων φανῶν. Καὶ ὁ ἐκπληκτος ἀεροναύτης, μὲ ὄλην τὴν ὑπόληψιν ἣν θὰ ἔτρεφεν ἴσως πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως, δὲν θὰ ἠδύνατο βεβαίως ἢ νὰ θαυμάσῃ τὰ φῶτα τῶν Κινέζων...

(Général Tcheng-Ki-Tong)

M.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐπάρχουν ἀνοησίαι πολὺ καλὰ ἐνδεδυμένα, ὅπως ἔπάρχουν καὶ πολὺ καλὰ ἐνδεδυμένοι ἀνόητοι.

Πρέπει νὰ εἶνέ τις πρῶτον δίκαιος καὶ ἔπειτα γενναϊόφρων, ὅπως πρέπει νὰ φορῇ πρῶτον ὑποκάμισον καὶ ἔπειτα σκουφόν.

Αἱ γυναῖκες δίδουσιν εἰς τὴν φιλίαν μόνον ὅ,τι περισσεύει ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Πλουσιώτατος τῶν ἀνθρώπων εἶνε ὁ οἰκονόμος· πτωχότατος ὁ φιλάργυρος.

Ἡ γενναϊοφροσύνη εἶνε ὁ ἔλεος τῶν εὐγενῶν ψυχῶν.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ συρμοῦ εἶνε φόρος ὃν ἐπιβάλλει ἡ βιομηχανία τοῦ πτωχοῦ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ πλουσίου.

Χαίρε καὶ κάμνε τοὺς ἄλλους νὰ χαίρωσι, χωρὶς νὰ βλάπτῃς τὸν ἑαυτὸν σου ἢ τοὺς ἄλλους... Ἴδου εἰς τί συνίσταται πᾶσα ἡ ἠθική,

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΤΕΧΝΑΙ

Ὁ ἑλλην ἀστρονόμος ὁ κ. Δ. Αἰγινήτης ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ὑπόμνημα ἢ μᾶλλον ἀνακάλυψιν ἐπιστημονικῆς, περιποιούσαν μεγίστην τιμὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἀνέγνω ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ὁ Διευθυντῆς τοῦ ἐν Παρισίοις Ἀστεροσκοπεῖου κ. Mouchet, εἶνε δὲ ἔργον τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἀστεροσκοπεῖῳ ἡμετέρου ἀστρονόμου. Μετὰ θερμῶν συγχαρητηρίων ἐσφίξαν τὴν χεῖρα τοῦ ἑλλήνος ἐπιστήμονος οἱ ἐν Παρισίοις συναδέλφοι του, ὁ δὲ εἰρημένος διευθυντῆς μελετήσας μετὰ τοῦ ἰδίου τὸ ὑπόμνημα, τὸν ἀπεκάλεσε «τιμὴν τῆς Ἑλλάδος».

Ἴδου ἐν ὀλίγοις περὶ τίνος τὸ ζήτημα:

Ὁλόκληρος ἡ ἀστρονομία στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀμεταβλήτου τῆς ἀποστάσεως τῶν πλανητῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Ἐὰν ἕνεκα τῶν ἀμοιβαίων ἔλξεων τῶν πλανητῶν αἱ ἀποστάσεις τούτων ἀπὸ τοῦ ἡλίου μεταβάλλοντο, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐτησίως, μετὰ χιλιάδας τινὰς ἐτῶν ἢ προσέγγισις ἢ ἀπομάκρυνσις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου θὰ ἦτο τοιαύτη, ὥστε καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις τὸ ἡλιακὸν σύστημα φυσικῶ τῷ λόγῳ θὰ καταστρέφετο. Τοῦτο, τὸ ἀμετίβλητον δηλ. τῶν ἀποστάσεων, ἐζήτησαν ν' ἀποδείξουν καὶ ἐνόμισαν ὅτι ἀπέδειξαν οἱ ἐξοχώτεροι τῶν γάλλων ἀστρονόμων καὶ μαθηματικῶν, ἐν οἷς οἱ Laplace, Lagrange κλπ. Ἐθεωρεῖτο λοιπὸν ἀποδεδειγμένον καὶ οἰονεὶ δεδομένον ἐν τῷ Ἀστρονομίᾳ· ἀλλ' ὁ ἡμέτερος ἀστρονόμος διὰ τοῦ ὑπομνήματός του, στηριζόμενος ὀλοκλήρου ἐπὶ μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν, κατέρριψε τὴν μέχρι τοῦδε κρατούσαν θεωρίαν καὶ ἀπέδειξε τὸ ἐναντίον αἱ ἀποστάσεις λέγει τῶν πλανητῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου μεταβάλλονται διαρκῶς. Χωρὶς ὅμως νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν θεωρίαν, ἐφήρμοσεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς κινήσεως τῆς Γῆς καὶ τοῦ Κρόνου, ἀνεκάλυψε δὲ ὅτι ὁ ἡμέτερος πλανήτης, ἢ Γῆ, καὶ ὁ πλανήτης Κρόνος προσεγγίζουσιν ἤδη πρὸς τὸν ἥλιον. Θὰ καταστραφῇ λοιπὸν ὁ κόσμος; Ὁχι, λέγει· ἢ Γῆ θὰ βαδίζῃ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ 20,000 ἔτη, εἴτα θ' ἀρχίσῃ ν' ἀπομακρύνηται ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ ἄλλα τόσα ἔτη καὶ εἴτα θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πάλιν τὴν πρὸς αὐτὸν πορείαν τῆς καὶ οὕτω καθέξης, πλησιάζουσα καὶ ἀπομακρυνομένη διαρκῶς. Ἀλλὰ ἢ Γῆ, ἐπὶ 20,000 ἔτη προσεγγίζουσα πρὸς τὸν ἥλιον, δὲν θὰ φθάσῃ ἄραγε εἰς τῶν μικρῶν ἀπόστασιν, ὥστε ἢ μὲν θερμότης νὰ εἶνε ἀφόρητος, ἢ δὲ ἐπ' αὐτῆς ζωὴ ἀδύνατος; Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔλυσε ὁ κ. Αἰγινήτης· ἢ προσέγγισις ὡς καὶ ἢ ἀπομάκρυνσις τῆς Γῆς ἀπὸ τοῦ ἡλίου θὰ εἶνε τοιαύτη, ὥστε οὐδεμία εἰδικὴ ἐπιρροὴ θὰ εἶνε δυνατόν νὰ παρατηρηθῇ.

Τὸ ἀνωτέρω ὑπόμνημα στηρίζεται ἐπὶ ἐξόχου δυνάμειος μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν, ἢ ἀκριβεία τῶν ὁποίων ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν ὀλοκλήρου τοῦ ἐν Παρισίοις μαθηματικοῦ καὶ ἀστρονομικοῦ κόσμου, προσέθηκε δὲ εἰς τὴν ἐπιστήμην θεωρίαν, ἣτις ἀποτελεῖ μίαν τῶν σπουδαίων ἀνακαλύψεων τοῦ αἰῶνος.

Ὁ διευθυντῆς τοῦ ἐν Παρισίοις ἀστεροσκοπεῖου ἀπέστειλεν ἄλλοτε κολακευτικώτατον ἔγγραφον πρὸς τὴν σύγκλητον τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἐκφράζων ἐν τέλει τὴν λύπην του περὶ τοῦ κ. Αἰγινήτου, προτιθεμένου νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ στεροῦντος τὸ ἐν Παρισίοις ἀστεροσκοπεῖον ἐνὸς τοσοῦτον ἐξόχου ἀστρονόμου.

Νέα βιομηχανία κατασκευῆς ἐλαίου ἐξ ἀραβοσίτου ἐπενοήθη ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ τῶν Ἡνωμένων